

Бог призовава Геден

***Ключов стих: „Ангелът на Господа му се яви и му рече: Господ е с теб, силен и храбър мъж.“
Съдии 6:12***

***Избрани стихове:
Съдии 6:1-24***

Израилтяните бяха предадени в ръцете на мадиамците за седем години, защото бяха извършили зло пред очите на Господа. Народът беше силно обеднял, защото всяка година мадиамците унищожаваша реколтата им и отнемаха животните им. Израилтяните се скриха в пещери и дупки и накрая извикаха към Господа за помощ. Съдии 6:1-7

Геден, израилтянин от племето Манасия, вършеше пшеница в лозова преса, за да я скрие от мадиамците, когато се яви ангел и каза: „Господ е с теб, силен и храбър мъж.“ Геден отговори: „Ако Господ е с нас, защо тогава всичко това ни се случва? ... Господ ни е изоставил и ни е предал в ръцете на мадиамците.“ (стихове 11–13). Не Бог ги беше изоставил, а израилтяните бяха тези, които бяха станали неверни на Божиите указания.

Господ, чрез ангела, погледна Гедеон и отговори: „Върви с тази своя решителност и избави Израил от господството на мадиамците.“ Гедеон смирено отговори: „Как ще избавя Израил? Виж – моето семейство е най-слабото в Манасия, а аз съм най-младият в дома на баща ми.“ Господ отговори: „Аз ще бъда с теб и ти ще победиш мадиамците – всеки един от тях!“ стихове 14–16

Тогава Гедеон помоли за знак, който да покаже дали наистина Господ му е казал тези неща. Той приготви едно козле, заедно с безквасен хляб и бульон, и ги занесе на ангела. Ангелът нареди на Гедеон да сложи месото и безквасния хляб върху камък и да излее бульона. Ангелът взе края на жезъла си и докосна месото и безквасните питки. От скалата излезе огън, който изгори месото и безквасните питки, и ангелът си тръгна. Гедеон възкликна: „О, Господи Боже! Защото видях ангела на Господа лице в лице.“ стихове 17–22

Гедеон беше призван и избран от Бога заради смирението си и искрената си преданост в желанието си да угоди на Господа. Наистина, както Господ по-късно каза на пророк Самуил: „Господ не гледа както гледа човекът; защото човекът гледа на външния вид, а Господ гледа на сърцето.“ 1 Царе 16:7

Какъв окуражителен божествен принцип, който трябва постоянно да имаме предвид! Той ще ни помогне да се отървем от всякакво съмнение дали Бог ни е призовал към небесното призвание и е приел нашето посвещение. Също така впоследствие ще ни окуражи, ако някога се почувстваме учудени от мисълта, че Господ ще приеме нашите ограничени, несъвършени способности и усилия; и че ако Му останем верни до смърт, Той ще ни възкреси като божествени, духовни същества. Откровение 2:10

Апостол Павел ни предупреждава: „Обърнете внимание, братя, на Божието призвание към вас. Не са призвани много от онези, които са мъдри с чисто човешка мъдрост, не са призвани много от онези, които заемат високи постове и имат влияние, нито много от онези, които са от благородно потекло. Но Бог е избрал онова, което светът счита за глупаво, ...[и] онова, което светът счита за лишено от влияние, ... и онова, което светът счита за ниско, ... за да не може никой смъртен човек да се хвали пред Бога.“ 1 Коринтяни 1:26-29